

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1920

гр. София, 21.02.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в закрито заседание на 21.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

като разгледа дело номер **1884** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на Е. В. П. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПAM/ № 422/02.02.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПAM по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но не повече от 18 месеца.

Жалбоподателят претендира да бъде спряно предварителното изпълнение, тъй като следвало да се грижи за семейството си и лично предоставял транспортни услуги като представител на Ес Ес Холидей ЕООД.

Искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на ПAM не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които

съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая оспорващият твърди, че от предварителното изпълнение на наложената му ПАМ същият не би могъл да упражнява дейността си в Ес Ес Холидей ЕООД.

Настоящият състав намира, че посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди /какви то на практика биха били вредите от невъзможността лично да се управлява МПС и да се извършва търговска дейност с него/ не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ. Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Също така не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не са в резултат от него.

Друг е въпросът, че няма доказателства търговската дейност на Ес Ес Холидей ЕООД да следва да бъде извършвана лично от жалбоподателя, а грижата за семейството му не е от величина, която да бъде поставена над обществените отношения, защитени с разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП. Не всички семейства в РБ разполагат с МПС, като очевидно това не е пречка съпрузите/партньорите да полагат грижа един за друг и за децата си.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 13-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Е. В. П. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 422/02.02.2024 г., издадена от мл. автоконтрольор във 02 група, 01 сектор в отдел Пътна полиция при СДВР, с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП – временно отнемане на СУМПС, но не повече от 18 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба в 7-дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд.

След влизане в сила на определението делото да се докладва за насрочване в открито съдебно заседание.

СЪДИЯ: